

Made in Germany

L'any 1879, i seguint les directrius del canceller Bismarck, Alemanya va iniciar una política proteccionista ben agressiva per donar valor als productes germànics que va produir una devallada substancial i lògica de la importació de productes externs. Poc temps després, l'any 1887 com a resposta a les dificultats de la indústria britànica per exportar el seus productes a Alemanya, i amb la proverbial flegma britànica, el Parlament del Regne Unit va aprovar la Merchandise Marks Act i va promoure el lema "made in germany" per etiquetar com a no britànica (i textualment, "obviament de qualitat inferior") la maquinària que, deien, "havia començat a inundar el seu mercat interior i que falsejava el seu origen real".

Enmig d'aquesta veritable guerra comercial i donant per feta la capacitat productiva alemanya, la indústria d'aquest país va aprofitar l'etiquetatge exhaustiu que els britànics havien fet dels productes alemanys exportats i en van fer bandera amb una campanya de creació de contingut al lema anglès que afegia al caràcter inicialment pejoratiu del recurs britànic els conceptes de qualitat, de mecanització eficient, de solidesa i durabilitat dels productes alemanys.

Paradoxalment, la campanya alemanya ha tingut molt èxit i, fins fa quatre dies, qualificar un producte com a "fet a Alemanya", es desxifrava com a producte fiable. Fins i tot la supermodel alemanya Claudia Schiffer ens ve a dir des dels nostres televisors que és molt més fàcil que ella (en persona) se t'aparegui a qualsevol revolt de la carretera que no pas que se't faci malbé el cotxe de marca Opel. Ep, "és impossible", diu. I quan tothom pensa que el que és del tot impossible és que te la trobis, tota sinuosa, fa un gir narratiu ben lluit i diu, displicent

(referint-se a la remota possibilitat que se t'estropeï el cotxe): "és alemany!". Made in Germany, vaja. I tothom deia, "Ah, esclar!".

No sé si cap de vosaltres se l'ha trobada, a la Claudia Schiffer, però sí que a hores d'ara tothom sap que almenys alguns dels productes "fets a alemanya" fan trampa. Concretament es veu que Volkswagen ja ha admès l'escandalós trucatge d'11 milions d'automòbils amb un programari fraudulent que era capaç de reconèixer que se li estava fent un control de contaminació per activar automàticament un seguit de mesures tècniques i que el cotxe mostrés un nivell d'emissions legals que, quan s'acabava el control, retornava a la normalitat, contaminant a cor què vols i sense control.

Això ens fa pensar en els orígens de Volkswagen quan l'any 1933 Adolf Hitler decideix posar en marxa un pla de foment de la indústria de l'automòbil i fer la guitza a la indústria francesa i anglesa del sector. Amb aquests propòsits es va empecar un concurs destinat als empresaris alemanys per la concessió de la construcció de "l'automòbil de poble", textualment, en alemany, *Volks Wagen*.

El guanyador va ser Ferdinand Porsche i el cotxe que va sortir-ne va ser el popular "escarabat" que, irònicament, Hitler va voler anomenar com a Kdf-Wagen (*Kraft durch Freude*, La força per l'alegria).

Ara ja sabem que l'etiqueta anglesa "made in Germany" ja ens avisava de la possibilitat de frau industrial dels alemanys. De notícies de la Claudia Schiffer voltant per les carreteres de la Valls del Tenes, ara com ara, no se'n té notícia. Tot arribarà.

Ramon Vilageliu

Restaurant Paradís Park

Direcció: Srs. Guerrero
Tancat els dimecres

Camí de la Serra, s/n - Tel. 93 844 90 75 - Santa Eulàlia de Ronçana